

almen betydning for et områdes erhvervsmæssige udvikling samt til driften af regionale udviklingsudvalg.

Ifølge den hidtidige lovs § 6, stk. 1, 3. punktum, kunne garanti kun ydes i det omfang, en hensigtsmæssig finansiering af de pågældende udgifter ellers ikke skønnedes at kunne gennemføres. Da bestemmelsen har givet anledning til tvivl om, i hvilket omfang der kunne ydes garanti til velkonsoliderede virksomheder, der overvejede at flytte til et egnsudviklingsområde, og da det er anset for ønskeligt, at også økonomisk stærke foretagender kan placeres i sådanne områder, er *bestemmelsen nu blevet ophævet.*

Som en ny bestemmelse er følgende indsat i loven:

„§ 11. I særlig vanskeligt stillede egne af landet kan der i hvert finansår inden for et beløb af 22 mill. kr. gives tilsagn om tilskud til industri- og servicevirksomheder til dækning af de i § 6, stk. 1, nævnte anlægsudgifter.

Stk. 2. Tilskud kan ikke overstige 25 pct. af de nævnte anlægsudgifter.

Stk. 3. Såfremt en virksomhed, hvortil der er ydet tilskud, ophører, afhændes eller udlejes inden for en periode af 5 år fra tilskuddets udbetaling, kan der stilles krav om hel eller delvis tilbagebetaling af dette.“

Bestemmelsen i stk. 1 ændredes på 2 punkter under behandlingen i folketinget. Der henvises til bemærkningerne nedenfor om disse ændringer.

Bestemmelsen var i bemærkningerne bl. a. motiveret med de bestående betydelige forskelle med hensyn til udviklingsgrad og ledighed. Det måtte derfor anses for påkrævet i særlig grad at koncentrere en lovgivningsindsats om stimulering af den økonomiske vækst i de særlig svagt stillede områder. Uden en sådan måtte det befrygtes, at disse områder varigt ville udvise en svagere vækst end de øvrige egnsudviklingsområder.

Der tænktes specielt på *det nordjyske område, Bornholms og Tønder amter, men også enkelte andre egne kunne komme på tale.*

En forstærket egnsudviklingsmæssig indsats må sigte på at skabe yderligere tilskyndelse til at iværksætte industriel aktivitet og anden virksomhed, der kan øge antallet af arbejdspladser, begrænse ledigheden og inddrage arbejdskraft fra landbruget, efterhånden som denne frigøres herfra. Den øjeblikkelige situation taler for, at der gennemføres foranstaltninger, som hurtigt kan medføre et beskæftigelsesmæssigt opsving, samtidig med at man fastholder sigtet